

גליין דצמבר 2012, כסלו תשע"ג

משולחן המערכת

פישביין- "קרניזציה של החיים"... וכבר כמעט אמרנו שנוציא את העיתון ללא סיכות או בכלל לא ואז...בשאריות האנרגיה וביצירתיות רבה ובעבודת צוות משותפת (ותודה גם לאלעד אייל שלא חבר צוות עיתון שתמיד מוכן להמיר את הקבצים בכל שעה ביום) קרה נס חנוכה ועיתון זה מונח מולכם (או שלא...). בקיצור, עיתון חגיגי, מדורים מעניינים, שלל שעשועונים לילדים ועוד. בקרוב העיתון גם יופץ באמצעות דף הפייסבוק של קשת שהם (קראו את דבר העמותה). שיהיה חג אורים שמח שנצא מהעומס לרגעים קצת יותר שקטים ובטוחים!

חג החנוכה- אחד החגים האהובים על ילדינו וגם על חלקנו המבוגרים. חג עמוס בסמלים, שירים, סיפורים, מנהגים, הדלקות נר חגיגיות, מפגשים משפחתיים וחברתיים. סיפורי החנוכה מרתקים את הילדים, יש באים מלחמות, ניצחונות, ניסים וגיבורים. בחיי היום יום אנחנו נוטים לכנות דברים שקרו והיו נראים בלתי אפשריים כ"נס חג החנוכה" ונראה שגם אם העיתון הזה יצא לאור ויחולק ביום שישי הקרוב גם עליו נאמר (צוות העיתון) "נס חג החנוכה!" ולמה? כי יש מקרים שביצוע משימה נראה בלתי אפשרי וזה נובע מאוסף של נסיבות מצטרפות כמו מחלות ילדים ומבוגרים, עומס בעבודה, ראש לא פנוי ועוד כהנה וכהנה נסיבות הקשורות לחברי צוות העיתון ולא נלאה אתכם.. (על זה כתב ברק

דבר העמותה

שיעור בתאריך 29.12.12. מטרתו של הדיון הינו לעצב את מודל הכשרות בקהילה ואת הכללים הנגזרים ממנו. אנו מזמינים את כולכם להגיע ולהשפיע. אם למישהו מכם יש שאלות או רעיונות לקראת הדיון, נא לפנות לערן רום באימייל eranrom5@gmail.com בישיבות הועד האחרונות עולה סוגיית תנועות הנוער כנושא מרכזי עליו נצטרך לתת את הדעת במהלך השנה הקרובה. נשמח לשמוע מה דעתכם בנושא זה, האם תהיו מעוניינים בתנועות נוער משותפת לחילוניים ודתיים, בחוגי סיירות או האם המסגרות הנפרדות הקיימות מתאימות לכם. לאחרונה נשלח מייל הקורא לאנשים להוביל מהלך לבחינת הנושא ובימים אלה מתארגן צוות שיוביל את הנושא. מי שעדיין מעוניין להצטרף מוזמן לפנות לערן רום במייל eranrom5@gmail.com

מאחלת לכולנו שנזכה להעביר את האור, האחדות, השותפות והביחד של קשת שהם למשפחתנו, לחברינו ולסביבתנו. בברכת חג אורים שמח, יפעת טל, ועד קשת שהם.

חג החנוכה לפנינו. חג של אור, טוב והרבה תקווה. החנוכיות המאירות את הבתים, מביאות אור פנימי לבית ואור חיצוני לרשות הרבים, וכדי להאיר את הקהילה פתחנו, בעזרת אוהד ישראלי, פייסבוק לקהילת קשת-שהם. בפייסבוק נפרסם את כל חדשות הקהילה, הזמנות לאירועים, הודעות, בלוגים, ושאלות ותשובות. אנחנו מזמינים את כולכם להיכנס לאתר, לעשות LIKE ולהגיב.

בנוסף שידרגנו את האתר של קשת שהם. האתר המשודרג כולל רשימת אנשי קשר ורפרנטים, כללי בסיס לימי הולדת בקהילה, תוכניות לימוד, בלוגים, פורומים, שאלות ותשובות, תמונות, סרטונים, וסיכומי דיון של הוועדות השונות.

תודה רבה ליניב אבן חיים, האחראי על האתר, ואנו שמחים ומודים לחברים חדשים על הצטרפותם לצוות האינטרנט ועל רוח ההתנדבות שלהם.

בימים אלו אנו שוקדים על הכנת הדיון הקהילתי בנושא כשרות

סמדר גרוסמן

צילום: יאיר אלוני

תמונת החודש

ביום שישי בצהריים, התאספה כיתה ב' לפעילות גיבוש בפניה הארכיאולוגית שבגן החבל. לאחר פיקניק, זהבה שניאור הראתה לילדים שרידים של מבנה מהתיישבות קדומה מהמאה ה-8 לפנה"ס (!) וקטע רצפת פסיפס, שהועתקו מאזור התעשייה של שהם. היא סיפרה להם מהו פסיפס, מהי ארכיאולוגיה, ודיברה איתם על חשיבות השמירה על שרידים כגון אלו. בהמשך, כל ילד התנסה ביצירת פסיפס מאבנים צבעוניות ולבסוף התקיים משחק כדורגל מאולתר.

כתמיד, היתה אורה מגבשת ונעימה גם בין ההורים וגם בין הילדים הרבים (ילדי ב' ואחיהם).

תודה לזהבה על ההדרכה המרתקת, ולטלי אלוני על הארגון וההשקעה הרבה.

להלן תשובתה של פרופ' ספראי:

"שלום יוסי,

הרשה לי לפתוח בסופה של שאלתך, אני חשבת לתומי שתורה יש ללמוד מפי אומרה. השאלה איננה פחות שאלה והתשובה איננה פחות תשובה, אם היא דומה לרפורמים. היא גם לא הופכת פחות אמת. כבר ר' ישמעאל מצא עצמו נהנה מדבר תורה של 'מין אחד' (לא יהודי) מבלי שחש שהדברים לא נכונים. אמת, הוא חשב שהוא ראוי על כך לעונש, אך לא חשב שהדברים לא היו תורה. הוא עסק אם כן בפוליטיקה ואילו אתה טוען שברצונך להגיע לאמתתה של תורה!!! ועכשיו לעצם שאלותיך. חבל שלא אמרת על איזה מקור אתה מדבר. ובאיזה פרשנים אתה מעיין להבנתו. זה היה הופך את השיח משיח של פחדים לשיח של תורה. אבל עקרונות שאלת מעורבותן של נשים בתורה ולימודה קשורה לכל האשכול הגדול של נשים, הנהגה, לימוד, חשיבה ופתיחת פה. זה במהותו העניין מאחורי המושג 'קולך'. ואגב אורחא גם כאן יש שיתוף מסוכן, כבר פאולוס בברית החדשה ציווה על נשים שלא לדבר בכנסיה (האיגרת אל הגלטים). האם זה מכשיר את הדיון או פוסל אותו בעולם היהודי? ואולי זו מבחינתך ההוכחה שזה נושא ראוי בעם ישראל? או שמא דווקא לא? מבחינתי זה מוכיח שאכן בתקופה זו שהיא זמנה של המשנה, וראשית התקופה אמוראית, שאלת השותפות של נשים איננה שאלה יהודית מובהקת אלא שאלה חברתית. ואילו כיום בתחומים רבים הנסיבות משתנות. ואסור שלא תמצאנה את מקומן בעולם היהודי.

ואשר לשאלתך השניה. אכן כן, בכל פסיקה יש מרכיב חשוב של זמן ומקום. מרכיבים אלה גם משתנים במרוצת הדורות. ועל מנת שתורה תשאר נצחית היא תמיד היתה ערה להן. לשם כך יש תקנות וגזרות בהלכה היהודית, ושערי פרוש אינם ננעלים לעולם, וחידושים נכתבים כל דור בשפתו ומושגיו. פמיניזם הוא השפה של דורנו. ומודעות לקולם של גברים ונשים מעבר לעולם הרבני הם חלק מעולמה של יהדות ותורה. וטוב שכך!!!

ההבדל הגדול בין דורנו לדורות ראשונים הוא הפחד מן הרפורמים. 'חז"ל לא חששו, ואם תרצה לומר הם היו הרפורמים של עצמם. שאלו שאלות על שינויים חברתיים והסיקו מסקנות הלכתיות בעקבות 'משרבו עוברי עבירה' או 'משרבו המנאפים'. עיתים החמירו ועיתים גזרו ועיתים בטלו. הכל לפי צורך השעה והציבור. ראה את נימוקו של הילל הזקן לפרוזבול 'ראה הלל שהעם לא עושים מה שכתוב בתורה...התקין פרוזבול'.

פחד הוא מלווה גרוע מאד לשיקול דעת. עדיפה ממנו שמחת תורה, ויראת שמים."

פרופ' חנה ספראי.

אחרי דברי תורה אלה, לא נותר אלא לסכם בדברי הנשיא רזבלט: "אין לנו לפחד מדבר, לבד מהפחד עצמו."

שבת שלום וחנוכה שמח

יש הרואים את חג החנוכה כניצחון ערכי ומוסרי של עמנו על אלה שניסו לכפות על תושבי יהודה דת, תרבות ומנהגים שנתפסו כהפוכים לערכי התורה. חיבור זה עוסק בהתגברות על הפחד במטרה להגיע לערכי אמת.

בסוף פרשת השבוע הקודמת מתוארים צאצאי עשוי האלופים: "אלה אלופי בני עשו אלוף מגדיאל אלוף עירם". במדרש תנחומא מובא מדרש המחבר, לדעתי, בין גבורה על הפחד בפרשת "וישב", לבין גבורה בחנוכה. "...כיון שראה יעקב אלופי בני עשו נתיירא, אמר: מי יוכל לעמוד כנגד אלופים אלו. משל למה הדבר דומה? לגמלים הרבה שהיו טעונים פשתן, היה עומד הנפח ותמה ואמר: היכן יכנס כל הפשתן הזה? פקח אחד היה שם, אמר לו: מה לך לתמוה? ניצוץ אחד יצא ממפוח שלך ויכלה אותו. אף כך, כשראה יעקב אבינו עשו ואלופיו נתיירא, אמר: מי יוכל לעמוד לי כנגד אלו? אמר לו הקדוש ברוך הוא: גיץ שלך יכלה אותם, וזה יוסף, דכתיב: (עובדיה א), והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם וגו', לכך כתוב: וישב יעקב וגו' אלה תולדות יעקב...".

לסיכום, לפי המדרש, הקב"ה לא רק הרגיע את יעקב, אלא רמז לו: Get over it, והפרשה מעידה שיעקב אכן התגבר, וכהכחה כתוב: "וישב יעקב בארץ מגורי אביו...אלה תולדות יעקב...".

עוד עניין מדהים של מסורת מול פחד מהשפעות זרות, מצאתי באתר ארגון הנשים הדתיות "קולך", בתשובה המובאת ע"י פרופ' חנה ספראי ז"ל, מחלוצות לימוד תורה והתלמוד בארץ. המענה ניתן לפנייה הלכתית באתר, מתלמיד ישיבה גבוהה, שרצה הבהרות לגישת הפמיניזם הדתי על נשים הפוסקות הלכה, והאיסור ההלכתי שבכך. את השאלה המקורית תוכלו למצוא באתר "קולך", והכיוון הכללי הוא כדלהלן:

1) בקשת האברך היא, לקבל את עמדת האישה הדתית הפמיניסטית לגבי הפסק הכי מקל וליבראלי מעולם הישיבות שהוא (השואל) מצא, לפיו לנשים מותר לפסוק הלכה מבוססת ספרים ושו"תים (ספרות שאלות ותשובות), אך אסור להן לחדש הלכות.

2) בחלקה השני של שאלתו ביקש האברך לקבל את עמדת האישה הדתית הפמיניסטית לגבי תוקף פסיקותיהם של חז"ל, אם היא סבורה כי חז"ל פסקו בא-סימטריה לטובת הגברים בגלל התקופה השוביניסטית בה חיו. לדברי השואל ובהמשך לשאלותיו, הוא הבין בעצמו שאם חז"ל פסקו בעניני נשים בהתאם לתקופה, הדבר מחליש מאד את תוקף פסיקותיהם. התלמיד סיים בכך, שהוא חושש שהוא מעלה תהיות של זרמים ליבראליים ביהדות...

מקבוצת המפגש גם הוא, הוסיף ואמר: "גם לי תפקיד חשוב בבית המקדש. אני לוי, וסבא שלי היה שר עם כל הלויים, כי זה היה התפקיד שלהם, אז גם אני יכול לשיר".

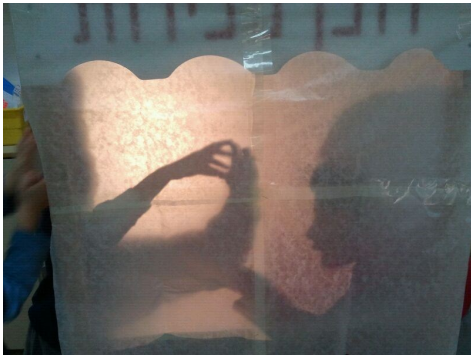
בכתות קשת לומדים הילדים על חג החנוכה בתוכנית ספירלית.
בכתה א' מתמקדים בחג החנוכה כחג האור והאש, **בכתה ב'** מתמקדים בחנוכיות ובשמן זית ו**בכתה ג'** מתמקדים בפרסום הנס. ילדי **כיתה ג'** למדו על הסיפור ההיסטורי של חנוכה ועל הלכות החנוכה ודיברו על האור שבי, על האור שבאחר ועל כך ש"בכל אדם דולק נר". הילדים גם הכינו עבודת ויטראז' שהתמקדה בפרסום הנס.
 הפרסום מתחבר לנושא השנתי של

הכתה על שכונה / קהילה.

בנוסף, למדו הילדים על חושך, אור וצללים.

ובגן קשת: לקראת חנוכה, בעוד הילדים בונים את בית-המקדש בפינת הקוביות, הציע אחד מילדיי קבוצת התפילה למנות שני כוהנים: אחד חילוני ואחד דתי. הם שאלו את הגננת אם הדבר אפשרי, וזו השיבה שצריך שהכהן יהיה בקי בכל הלכות הכהונה. אחד מילדי קבוצת המפגש הודיע שהוא מתאים משום שהוא מכיר את כל הלכות הכהנים, וילד אחר,

בני גנץ מביע את התנצלותו על דחיית ערב הנשים

בישיבת המטכ"ל הקדובה יוחלט תאריך חדש בהתאם להתפתחויות הביטחוניות

למשפחת בר-דוד היקרה,
 מזל טוב ונשיקות להולדת בתכם
 הקטנה.
 מי ייתן ורוו אושר והנאה מארבעתם!

שכל ילדי הקשת

דניאלה דדוש, בת שש (גן, תפילה)

דניאלה אחות תאומה לאריאל ואחות לאבישי בן הארבע. דניאלה אוהבת לצייר ולשחק עם אלה מסינגר בגן קשת. ספר אהוב על דניאלה: "גורילה". דניאלה אוהבת בעלי חיים וחולמת לאמץ כלב. בשלב הזה קיבלה שרקן ממין נקבה, העונה לשם טופי. דניאלה מאוד נקשרה אליה ומשחקת איתה ומאכילה אותה במסירות. חג מועדף: דניאלה אוהבת את כל החגים כי מבליים בהם עם המשפחה, ובעיקר אוהבת את חג החנוכה כי יש לה יום הולדת בסמיכות לחג זה. בשבת דניאלה אוהבת להרכיב עם אבא ואמא פאזלים, לטייל בגינה ולערוך את השולחן לכבוד שבת.

אריאל דדוש, בן שש (גן, תפילה)

אריאל אח תאום לדניאלה ואח לאבישי בן הארבע. אריאל מאוד אוהב את גן קשת ובעיקר לשחק עם מתן מדינה וליצור יחד ארמונות המזכירים את תאילנד. ספר אהוב על אריאל: "פליקס חוקר את כדור הארץ". חג מועדף: חנוכה, כי אוכלים סופגניות ובסמיכות לחג זה נולדתי. מה שאריאל אוהב לעשות בשבת הוא לבנות עם לבנים וקוביות וללכת לבית הכנסת - לבלות זמן איכות עם אבא. כשהיה גדול, אריאל רוצה להיות מהנדס ולתכנן בניינים.

זיו גרוסמן, בן רבע לחמש (גן, תפילה)

אח לאראל (7) ולילך (שנה ו 4 חודשים). לכל ילדי המשפחה רצון עז לכל חיה שהיא. מה זיו אוהב בגן קשת? להתפלל, לשחק עם חברים, לראות את הגנות

מציגות בסיפורי תורה, ולהכין בצהרון חנוכה אמיתית. ספר אהוב: טרופותי הבת. חג אהוב: חנוכה, כי הוא אוהב לשחק בדוכן הסופגניות. בשבת זיו אוהב לעשות קידוש אצל דודים שגרים בשוהם.

כשהיה גדול, הוא רוצה להיות שחקן כדורסל.

טל בן עמי, בת שש וחצי (כיתה א', מפגש)

אחות לעדי (11), נועם (4) ודניאל (חודשיים) פעם היו בבית גם אוגרים, היום רוצה כלב.

מה טל אוהבת בכיתה קשת? אוהבת ללכת לבית ספר, ובעיקר ללמוד חשבון. ספר אהוב: הפיה לילי. יש בו סיפור יפה, וגם ציורים יפים ונצנצים. חג אהוב: חנוכה, כי אוכלים בו סופגניות בשבת טל אוהבת ללכת לטיול עם כל המשפחה. כשתהיה גדולה, היא רוצה להיות מורה, כמו אמא.

עשיונות

מי אני??? מה אני???

1. נולדתי במודיעין. אבי הוא כ'הן, ואני ה-3 מ-5 ילדיו. הנהגתי את מרד החשמונאים נגד היוונים.
2. מלכתי על יון לפני כ-2200 שנים! חוקקתי חקים שאוסרים על היהודים בארץ ישראל לקיים מצוות יהודיות.
3. פעם הייתי יהודי ודברתי עברית, אך היום אני דובר יונית, מתלבש כיווני, וכבר אינני קורא לעצמי יהודי.
4. נבנית פעמים: בפעם הראשונה בנה אותי שלמה לפני כ-2950 שנים, ובפעם השנייה בנו אותי היהודים שחזרו מבבל, 70 שנה אחר כך. גם נחרבתי פעמים!

חידון לחנוכה מאת זהבה שניאור:

1. בו צפו היוונים והמתיוונים במופעי תיאטרון.
2. לוחם ממשפחת המכבים שנמחץ בקרב על-ידי פיל.
3. משמות חג החנוכה.
4. לפיד.
5. מלך יווני אכזר.
6. חומר ממנו עשו פעם סביבונים.
7. עוד אירוע יהודי בן שמונה ימים.
8. אותו טימאז היוונים.
9. אותם מקבלים הילדים בחנוכה.
10. פרח ששמו קשור במלחמת המכבים ביוונים.

סמדר נסתה לציר את הכהן הגדול מדליק את מנורת בית המקדש בירושלים, אך מרב עיפות היא התבלבלה. עזרו לה למצוא 10 הטעות שבציור!

מה ישראלי בעיניכם? החיים בבועה, מי בתור?, שמש, יום כיפור בלי רכבים, שבעה ימים של חג במקום שמונה, שמש.

מה משמח אתכם? להיות ביחד; לגלות; ללמוד משהו חדש; להסתכל על משהו מכיוון לא צפוי.

רק במשפחה שלנו: לומדים פיוטים, משלבים בין נוסחים ספרדי-מרוקאי לאשכנזי.

שבת: ביחד; קוראים, שרים, מתפללים, אוכלים, מטיילים, משחקים, ומשתדלים גם לנוח.

תחביבים: אייל ואריאל: ריצה; טיפוס הרים; טיולים סביב העולם (קצת פחות מאז שנולדו הילדים); סרטי קולנוע; קריאה; גיטרה וציור (אייל) פיסול (אריאל). נריה: קריאה, בנייה בלגו, פרויקטים אומנותיים, אוריגמי, לימוד פיוטים ופסוקים מהתנ"ך, כדורסל ורכיבה על אופניים. עטרת: שירה, ריקוד, וציור. הללי...בעיקר אוהבת לרקום מזימות.

תכניות או איחולים מיוחדים לשנה החדשה: לישון יותר בלילות, לטייל יותר בטבע, ללמוד יותר מהמקורות.

המלצה משפחתית: להתנשק ולהתחבק כמה שיותר.

הכירו את משפחת שיטרית: אייל (35) יועץ אסטרטגי בחברת ייעוץ כלכלי-פיננסי. בעל תואר ראשון ושני בהנדסה ביוטכנולוגית ורפואית בטכניון כמו כן בעל תואר שני במנע"ס מאוניברסיטת ת"א. אריאל (36) בעלת דוקטורט מהרווארד בשפה וספרות ערבית, מרצה באוניברסיטת בן גוריון והאוניברסיטה הפתוחה וכן עוסקת במחקר אקדמי בספרות וקולנוע ערבית. נריה בן 7 תלמיד ב' 2; עטרת בת 5 וחצי בגן קשת; והללי בת 3 (בערב חנוכה!) בגן גפן. למה לא שאלתם איך נפגשנו? לא נורא...

איך נפגשנו: נפגשנו בתכנית קיץ ישראלי "חץ וקשת" שמפגישה בין ישראלים ואמריקאים. אייל היה בן 16 ואריאל בת 17. מאז אותו קיץ, שמרנו על קשר במכתבים (זוכרים מה זה? עת ונייר ובול...) למשך 8 שנים. לאחר שמונה שנים, אריאל "קפצה" לארץ לשבוע בזמן שגרה בקהיר. נפגשנו לכוס קפה – והבנו שזה זה.

איך הגעתם לשוהם? הגענו לשוהם באוטו טרנטה (דייהו 1995) ושאר הדברים הגיעו עם משאית ההובלות מת"א.

איפה גרתם לפני כן? לפניכן גרנו שלוש שנים בתל אביב. אריאל עלתה לארץ מבוסטון שבארה"ב לפני כ-9 שנים.

טיול משפחתי שהיה לאחרונה: בנובמבר נסענו לאילת לטיול משפחתי ראשון מאז שנריה נולד (לפני כמעט שמונה שנים!). היה להיט. מבחינתנו התחלנו עידן חדש.

למה קשת? קשת מציעה מודל חינוך שונה ומציעה תחליף לחינוך "מגזרי" שמאפיין את גישת השחור-לבן בחברה הישראלית. קשת מהווה הזדמנות לצאת מתבניות של שייכות מגבילות וצרות ומהקיבעון של מסגרות "דתיות" ו"חילוניות". בנוסף, קשת מסמלת עבורנו את המגוון, השוני שקיים בין בני אדם ושיש לא רק לקבל את ה"אחר" אלא גם את ה"אחרים" מסוגים רבים.

חוויה מעניינת מקשת עד כה: קשה להחליט על חוויה אחת ספציפית. אנחנו נהנים מהחוויה הכוללת.

מה זה אלוהים בשבילכם? בחרנו שלא להגדיר. כל יום זה משהו אחר.

מקבוצת המפגש גם הוא, הוסיף ואמר: "גם לי תפקיד חשוב בבית המקדש. אני לוי, וסבא שלי היה שר עם כל הלויים, כי זה היה התפקיד שלהם, אז גם אני יכול לשיר".

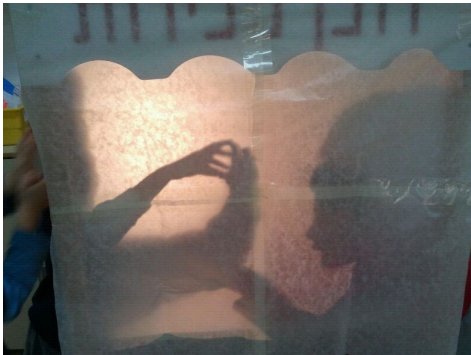
בכתות קשת לומדים הילדים על חג החנוכה בתוכנית ספירלית.
בכתה א' מתמקדים בחג החנוכה כחג האור והאש, **בכתה ב'** מתמקדים בחנוכיות ובשמן זית ו**בכתה ג'** מתמקדים בפרסום הנס. ילדי **כיתה ג'** למדו על הסיפור ההיסטורי של חנוכה ועל הלכות החנוכה ודיברו על האור שבי, על האור שבאחר ועל כך ש"בכל אדם דולק נר". הילדים גם הכינו עבודת ויטראז' שהתמקדה בפרסום הנס.
 הפרסום מתחבר לנושא השנתי של

הכתה על שכונה / קהילה.

בנוסף, למדו הילדים על חושך, אור וצללים.

ובגן קשת: לקראת חנוכה, בעוד הילדים בונים את בית-המקדש בפינת הקוביות, הציע אחד מילדיי קבוצת התפילה למנות שני כוהנים: אחד חילוני ואחד דתי. הם שאלו את הגננת אם הדבר אפשרי, וזו השיבה שצריך שהכהן יהיה בקי בכל הלכות הכהונה. אחד מילדי קבוצת המפגש הודיע שהוא מתאים משום שהוא מכיר את כל הלכות הכהנים, וילד אחר,

בני גנץ מביע את התנצלותו על דחיית ערב הנשים

בישיבת המטכ"ל הקדובה יוחלט תאריך חדש בהתאם להתפתחויות הביטחוניות

למשפחת בר-דוד היקרה,
 מזל טוב ונשיקות להולדת בתכם
 הקטנה.
 מי ייתן ורוו אושר והנאה מארבעתם!

המלצה לטיול — בעקבות המקבים

בחנוכה ראוי להיזכר על מה סיפור החג. אין מקום טוב יותר לעשות זאת מאשר בסביבות מודיעין, המקום בו פעלו החשמונאים. הסיור יקח אותנו למה שמכונה היום קברות המכבים.

אל קברות המקבים ניסע בכביש 443 מצומת בן שמן לירושלים. שלט משמאל לכביש מציין את מקום האתר. יש לפנות ימינה בצומת המרומזרת ולבצע פרסה חזרה לכיוון מערב. נפנה ימינה ונמשיך עם הדרך עד לפנייה שמאלה ברחבת החנייה שבצד שמאל. מתחילים ללכת בשביל הכורכר. מימין אזור מסולע. שם רואים קברים חצובים בסלע -קברי פיר. ליד אחדים מהם מונחות אבני גולל בשיטת הקבורה הרומית. קברים אלו נקראים "קברות המכבים". במקום (שנקרא בערבית קבור אל-יהוד- קברי היהודים) שתי שורות של קברים בגודל אדם ומערת קבורה קטנה (קבר סולטן אל יהוד – קבר מלך היהודים).

יוסף בן מתתיהו תיאר: "שמעון בנה על קבר אביו ואחיו וירימהו למראה באבן גזית מאחור ומפנים, ויקם עליו שבע פירמידות זו לעומת זו לאביו ולאמו ולארבעת אחיו, ולהן עשה חשבונות. הציב מסביב עמודים גדולים ועשה על העמודים מערכת כלי זין לשם עולם וליד המערכת אניות חקוקות לראוה לכל הבאים בים. זה הקבר אשר עשה במודיעין עד היום הזה". (ספר מכבים א', פרק יג' 27-30).

ואכן זה איזור מודיעין ומצידה הצפוני של הגבעה מצוי הכפר אל מידיה המשמר את שמה העתיק של מודיעין. ליד הכפר נמצא תל-א-ראס שבו השתמרו שרידיה של העיר מהתקופה החשמונאית. אך זיהוי הקברים בטעות יסודו והתגלגל עת ביקרו במקום תלמידי הגימנסיה העברית בחנוכה 1909 והדליקו שם לפידים.

מקברות המכבים נפנה לכיוון האנדרטה לחללי חבל מודיעין ונמשיך בשביל הצמוד לכביש 443 מערבה. לצד הכביש נרד בגרם מדרגות למערת קבורה מימי בית שני שהתגלתה בזמן

זהבה שניאור, מדריכת טיולים

הרחבת כביש 443. במערה שלושה חדרי קבורה בהן גומחות חצובות בהן הניחו גלוסקמאות (ארונות קבורה קטנים). על חלקן היו חרוטים שמות בעברית וביוונית: שמעון, שרה, מרים ומנלאוס.

ניתן להמשיך רגלית לחורבת הגרדי מהלך של 2.5 ק"מ או לחזור לחניה ולעלות לשביל הרחב. חורבת הגקדי היא חורבה ביזנטית ובה קבר שייח. ליד קבר השייח מצבת זיכרון ללוחמי משל"ט 219 שנפלו במקום במלחמת השחרור. אם תצעדו לתוך החורשה, יתגלה לעיניכם הכפר הערבי מידיה. בצד ימין של הכפר נמצא תל א-ראס בו מזהים החוקרים את מודיעים הקדומה - מולדתם של מתתיהו ובניו - וטוענים כי שמו של המקום נשתמר בפי תושביו הנוכחיים אל -מידיה. כאן, התרחש אותו סיפור מופלא אודות פקידו של המלך הסלווקי, שהורה ליהודים תושבי מודיעים, להשתחוות לפסל ולהקריב לו חזיר, וכאן קרב מתתיהו הזקן בריצה הרג את הזובח ואת נציג המלך, הרס את הבמה והניף את נס המרד.

המקום מתאים לפקניק, הצטיידו בפנסים עבור מערת הקבורה.

לחפצים בהמשך הבילוי, בכפר שילת מציע הכפר החשמונאי חוויה הממחישה אורח החיים בארץ ישראל בעת העתיקה.

ביום שני ה 10 בדצמבר
קשת שוהם חוגגת את חג האורים
כל חברי הקהילה מוזמנים
להדלקת נרות חגיגית
סופע להטוטנות מצחיק
וכסובן סופגניות
הסביבה תחייב בבית התרבות
(צמוד לקפה קפה)
בשעה 17:00

עובדה ידועה היא שהאור מורכב מכל הצבעים. עובדה פחות ידועה, היא שהתופעה הפיזיקלית שאנחנו קוראים לה אור היא רק חלק מהסיפור. באותו סיפור נמצאים גם גלי הרדיו וגלי המיקרו-גל שמחממים לנו את האוכל. אומנם אנחנו לא רואים אותם, אבל כמו שסבא שלי, שלא החמיץ מהדורת חדשות אחת בטרנזיסטור הישן שלו בשלושים שנה האחרונות, ידע לספר שלכם, גלים אלה מכילים עולם שלם - עולם מלא של צבעים וגוונים.

בשירו אור, קבע הפילוסוף, הוגה הדעות, בן זוגה של ענת עצמון והזמר ד. סנדרסון כי "זהו חוק ישן, הוא פשוט אומר, שהאור של אחד, הוא חושך של אחר". קרינת השמש, מקור האור העיקרי של כדור הארץ, מספקת 338 טרה-ואט של אור בכל רגע נתון לכדור הארץ, שזה פי 31,000 מצריכת האנרגיה של מדינת ישראל. כלומר יש אור לכ...ל...ל...ל...ל...ל. ואם מישהו מוצא את האור, נשאר מספיק גם לאחרים למצוא כזה.

אז בבואנו לשפוט כל דבר, השקפה פוליטית, מדינית, מסורתית, חינוכית, דתית, טעם מוזיקלי, או אפילו אוכל, אנחנו צריכים לזכור שיש המון גוונים לקשת. ואפילו כולנו נבונים, כולנו חכמים וכולנו יודעים את התורה (אחרי הכול כולנו חברים ב"קשת"), אנחנו צריכים לזכור שלפעמים אנחנו לא רואים את הצבעים, שמחממים למישהו אחר את החיים - שיש צבעים שלא רואים.

סוף כסלו, תחילת נובמבר וחנוכה בפתח. חג של סביבונים, חנוכיות, פסטיגלים, סבא טוביה, אמא אווזה, ופחמימות. כדי להימנע מפשיטת רגל בסוף החנוכה נוותר על הפסטיגל ומ-ג' טבת ועד כד' כסלו אנחנו עושים מאמץ להפטר מהפחמימות. אז נשארנו עם האור. כל פיזיקאי יגיד לכם שהאור הוא קרינה אלקטרומגנטית. אבל לעיתים רחוקות משתמשים במילה אור כדי לתאר את התופעה הפיזיקלית, כבר מזמן המילה הזו מתארת הרבה דברים אחרים.

כבר בגן למדנו שהאור הוא התנאי הראשון לקיום ("וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אור, וַיְהִי אור", ספר בראשית, פרק א, פסוק ג). כולנו כבר ראינו פעם או פעמיים את האור בקצה המנהרה, כל בוקר את האור של פניהם של ילדנו, ובכולנו, כפי שקבע הרב קוק, דולק נר, "ואין נרו שלו כנר חברו ואין איש שאין לו נר". גם האמת נתפסת כאור - "כל האמיתות מפיצות אור זו על זו" (ברנאר דה פונטנל, 1657-1757, פילוסוף ומדען צרפתי), ואף האמונה ("מה יעשו צדיקים כשימצאו משהו מן האור הגנוז בתורה? יגלוהו באורח חייהם", מרטין בובר סיפורי חסידים).

ועם אלה אני דווקא מסתדר. כל אחד והנר שלו, האור שלו ומה שצובע לו את חיוו (בחושך כל הצבעים נראים אותו הדבר). אני קצת מתקשה למול אלה "... שלוקחים מונופול על החוכמה ויודעים יותר טוב ממני ויודעים יותר טוב ממך מה טוב בשבילי, מה טוב בשבילך" (בארץ הזאת, עוזי חיטמן). אלה שמרגישים שהם צריכים להגיד לך מהו ואיך נראה האור. ואם אתה לא חושב כמוהם אז אתה חשך.

דיון קהילתי בקשת שוהם

רוצה לארח את ידיך הדתי ולא יודע איך? ...

רוצה להתעניין במה יכבדו את בתך בבית חברתה מקבוצת המפגש, ולא העזת? ...

תוהה אם מותר להביא עמדת נקניקיות למסיבת יום ההולדת של ילדך? ...

יש לך שאלות לגבי כללי הכשרות בקשת? הסגות לגביהם? פתרונות למצבים מורכבים? ...

הערב הזה בדיוק בשבילך!

בואו לקחת חלק בדיון קהילתי חשוב, שיעסוק ביכולת שלנו לחשוב ולהתחשב, בעצמנו אך גם באחר בכל הנוגע לכשרות. זו ההזדמנות האמיתית לשמוע וגם להישמע!

נפגש במוצ"ש, ה - 29.12.12 בשעה 20:30, בחדר תרבויות בבי"ס אבן חן.